Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26771
Copyright: Admont, Benediktinerstift

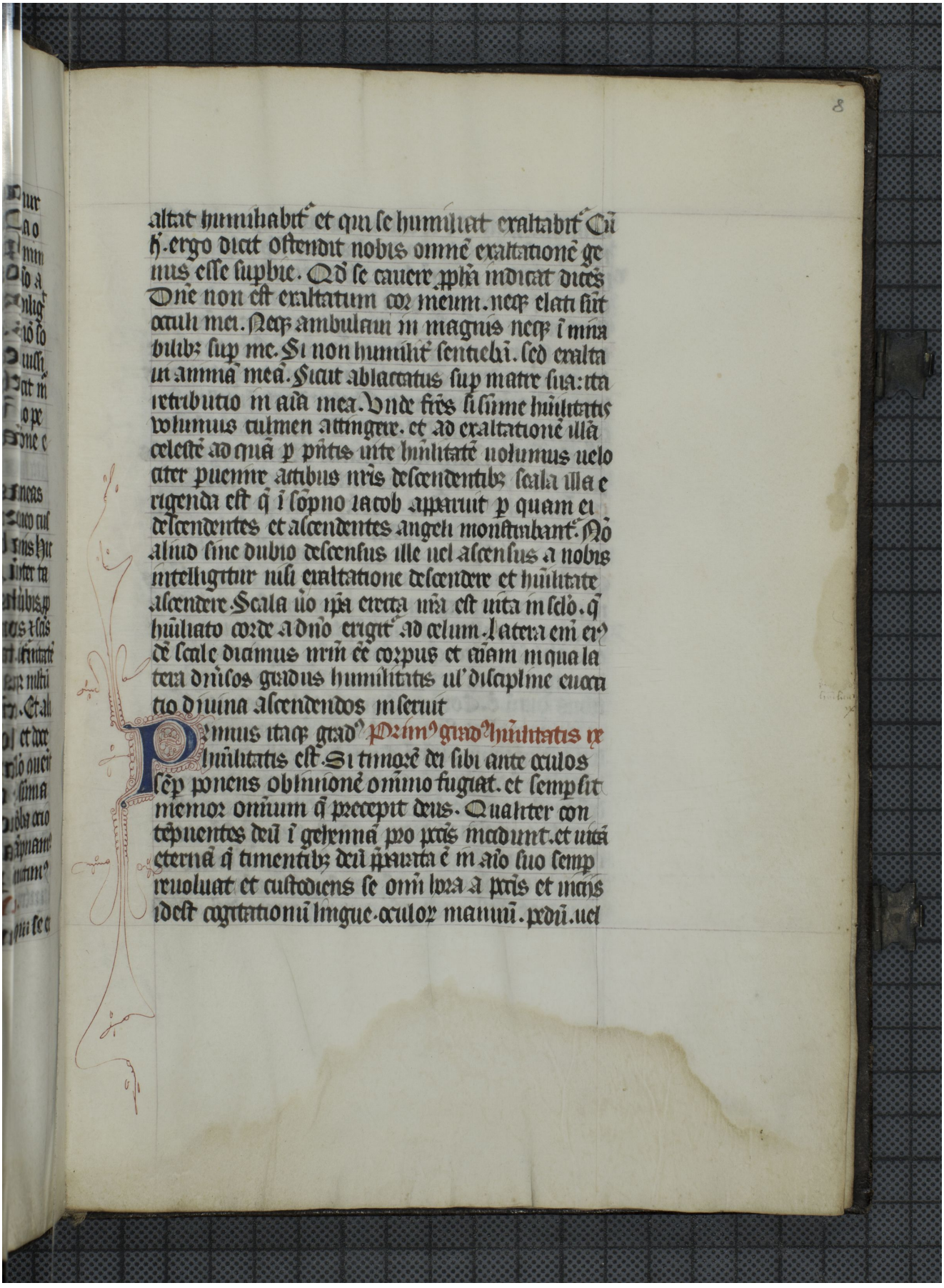

altat humiliabit et qui se humiliat exaltabit Ih̃s ergo dicit ostendit nobis omnem exaltationem genus esse superbie. Qd̃ se cauere p̃phã indicat dicẽs Dne non est exaltatum cor meum. neq; elati sunt oculi mei. Neq; ambulaui in magnis neq; in mirabilibus sup me. Si non humiliter sentiebã. sed exaltauit animam meã. Sicut ablactatus sup matre sua: ita retributio in anima mea. Unde fres karissime humilitatis volumus culmen attingere. et ad exaltationem illã celestẽ ad quã p̃sentis uite humilitatẽ uolumus uelociter pueniri actibus nris descendentibus scala illa erigenda est q̃ in somno iacob apparuit p quam ei descendentes et ascendentes angeli monstrabant. Nõ aliud sine dubio descensus ille uel ascensus a nobis intelligitur nisi exaltatione descendere et humilitate ascendere. Scala uero ipsa erecta uita est nostra in seculo. q̃ humiliato corde a dño erigit ad celum. Latera enim eiusdem scale dicamus nram̃ esse corpus et animam in qua latera diuinos gradus humilitatis uel discipline euocatio diuina ascendendos inseruit

Primus itaq; gradus humilitatis est. Si timorẽ dei sibi ante oculos sẽp ponens obliuionem omnimodo fugiat. et semp sit memor omnium q̃ precepit deus. Qualiter contẽnentes deum in gehenna pro p̃cis meminerunt. et uitam eternam q̃ timentibus deum p̃parata est in animo suo semp reuoluat et custodiens se omni hora a p̃cis et malis desit cogitationum lingue. oculor manuum. pedum. uel